

30 Reg. No. 26

સા.સ.સા.

ધી ઓફ સીવીલાઇઝ થીએટ્રીકલ
કંપની-ઓફ બોમ્બે.

ઇન્દર-સભા.

II
1921

1-4-1921
રથનાર,
અમાનત ઉસ્તાદ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર
મીઝાં અખતરહુસેન ઇફતેખારહુસેન-અમદાવાદ.

આવૃત્તિ ૧ લી. સને ૧૯૨૧ ખત ૧૦૦૦

શ્રી જૈન વિદ્યાવિજય પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. પોપટલાલ
અમથાભાઇએ જાગી રીચીરાડ-અમદાવાદ. નં. ૧૧૬

કીંમત રૂ. ૦-૪-૦

૮૩૦૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અધિકારી
ગુજરાતી કૌપીરાઈ-સંગ્રહ
૯૩૦૪

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિદ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૩૦૪ વર્ગીક

પુસ્તકલું નામ ઇંદ્ર સેના

વિષય ૬૪૬૮:૨ ૪૬૮

ઇન્દર—સભા.

અંક ૧ લો.

ગુલકામ—સદશુક આજ દીલપે નીહાયતે સર રહ્ય,
કાકાએ રશકે ખુલ્લ તજલ્લી એ તુર હય,
પુરતુર દોજહા—કી પા અલાહને કીયા,
હરઝર રહા ખીચ દેખો ઉસીકા ઝહુર હય,
આંખે ખુમાર નીંદસે હય મસ્તઅપ ઝરીફ,
કોટેપે મુજકો નોકે અખ સોના જર હય.
ફર્શ ગુલપે લેટતેહી અખ હમે આતી હએ નીંદ.
દેખકે ફુલોકો ફીર આંખોસે ઉડ જતી હે નીંદ,
સેવતી ખેલા ચંમેત્રી જુધ દાઉદી ગુલાખ,
ઈન સભોંકા અતરેમફમુરબી ખલા લાતી હે નીંદ,
કુચ્છ ન કુચ્છ ખુલેગા ગુલ આંખો. ફટકતી હે દીલ,
દેખેં કયા ખવાખ પરેશાં આજ દીખલાતી હે નીંદ,

સખજપરી—ઇશક ઇનસાંસે આગ ખદનમે હમારે લગી—ઇશક.

હુરો પરીબી કીનારે લગી—ઇશક.

જરીફ હયે યે જમી શગુફતા પસંદ કયા હએ તુઝારે
લગી—ઇશક.

સખજપરી—તુને તો મોરા મન હર લીનો ટોખીવાલે સાવરીયા,
ચાંદસા મુખડા મીરગ જએસી અખીયા

પડગણ મોરી નજરીયા,

જાઉં યહાંસે બેળુ કાલે દેવકો ઉઠા મંગાઉં યહાંસે ઉઠા.

સખજ પરી-છલા હમારા યાદ રખના યાદ રખના પાશ રખના—
છલા હમારા.

ઓ સોનેવાલે મગ લેનેવાલે યાદ રખના,

યુન યુન ક્ષીયામે સેજ ખીજાઉં—ઓ સોનેવાલે.

તુજકો છલામે નીશાનીમે દીએ જાતી હું,

યાદ રખના કે તેરા દાગ કીએ જાતી હું.

સોજા એનસે વો નીદકે સોનેવાલે,

હમ તો જાતે હે જલે જાનકે ખોનેવાલે.

રાજા ઇન્દરકી આમદ-સલામે દોરતો ઇન્દરકી આમદ આમદ હએ,

પરીજ માલોંકી અફસર કી આમદ આમદ હએ,

ખુશીસેં ચેહચહે લાઝીમ હે સુરતે ખુલખુલ,

અખપસ ચમનમેં ગુલેતરકી આમદ હએ,

ફરોગે હુસનસે આંખોંકી અખ કરો રોશન,

જમીપે મેહરે મુનવરકી આમદ આમદ હએ,

જમીપે આએંગી રાજકે સાથ સખ પરીઆ,

સેતારોંકે મહે અનવરકી આમદ આમદ હએ,

ગજબકા માનાહે ઓર નાયહે કયા મતકા,

ખાહારે શીતનએ મેહશરકી આમદ આમદ હએ.

રાજા ઇન્દર—રાજા હું મે કામકા ઓર ઇન્દર મેરા નામ,

ખીન પરીયોંકી દીદકે નહી મુજે આરામ,

સુનોરે મેરે દેવરે દીલકો નહીં કરાર,

જલદી મેરે વાસતે સલા કરો તૈયાર.

તખત ખીજાઓ જગમગાવો જલદીસે ઇસઆન,

(૫)

મુજકો ઉસપર બેઠનાં મેહરીશ કે દરમીઆન,
મેરા સંકલદીપમે મુલકું મુલકું રાજ.

જ મેરાહએ ચાહતા કે જલસા દેખું આજ,

લાવ પરીઓકો મેરી જલદિ જાકર હાં

ખારો ખારી આનકર મુજરા કરે ચાહા,

પુખરાજ પરીકા આમદ-મેહરલે રાજમે પુખરાજપરી આતી હએ,

સારે માસુકો કી સર તાજ પરી આતી હએ,

જસકા સાચા ન કબી ખાખમે દેખા હોગા,

આદમી જદાંમે વોહ આજ પરી આતી હએ,

દોલતે હુસન સે હોળયગા આલમ, માંસુર,

કરને ઇસ બજમ મે અબ રાજપરી આતીહએ,

જરદહો રંગ દસીનોકા ન કયુંકરતહિસતાદ,

ગુલહે મેહરીશ મેં કે પુખરાજ પરી આતી એ,

પુખરાજ પરી.—ગાતી હું મેં જોર નાચ સદા કામહએ મેરા,

આકાક મેં પુખરાજ પરી નામ હએ મેરા,

ફંદસે મેરે કાઠ નીકલને નહી પાતા,

ઇસ ગુલસને આલમ મેં બીજા દામ હએ મેરા,

મે લાખકી દોલાખકી પરવા નહી કરતી.

કાફંકા ખજનાં અજી ઇનઆમ હએ મેરા.

કરતી હું દીલોજાસે મેં રાજ કી પરસતીસ,

કેહતે હેં જી સે કાહકાહ વો ઇસલામ હએ મેરા,

અલ્લાહને ખખશાહએ મુજે રતબએ આલી,

મરફું જીસે સબ કેહતેહે વો ખામ હએ મેરા,

ઇનસાફિ સરારત સે મેરા ખસ નહી ચલતા,

દીલ લેકે મુકર જનાં સદા કામ—હયે મેરા,
 ઉસતાદ કે દેતી હું દોઆએ દીલો જાંસે,
 ચેહ કામ જહા મેં સહરો સામ હયે મેરા.

રાજા ઇન્દર—ખુશ રીઝાયા નાચકે ગાકે,

પાસ મેરે અખ ખેડ તું આકે,

ખુશ હુષ તુજ સે મેહફલ સારી.

અખહયે “ નીલમ પરી ” કી ખારી.

નીલમ પરીકી આમદ—સલામેં આમદે નીલમ પરી હયે,

સરાખા વેઠ નઝાકત સેં જરી હયે

સેતારોં કી ઝમક જાતી હયે આંખે.

વેહી ઉસકે ખેરમે અલખસે જહાં હયે,

ગજબકા ગાનાં હયે ઓર ઉસકાયમકનાં,

કબી જોહરા કબી વોહ મુશતરી હયે,

ન દેખા હોગા નાચ એસા કીસીને,

ખલાહયે મેહર હે જાદુ ગરી હયે.

જમીપર વેહ પરી આતી હયે ઉસતાદ,

જવાહરસે જો રંગત મેં ખરી હય.

નીલમ પરી—હુરોં કે હોશ ઉડતેહેં ઉડનેકી સાન પર,

નીલમપરી હયે નામ મેરા આસમાન પર,

અસ્લાહ કે કરમસે જમાનિમે હયે ઉરજ,

ઝૂંકતાહે સારા ફલક મેરે આનખાન પર.

ઇનસાફી કયા હયે અસલ કે પુતલાં હવે ખાક;

જન ખેલ જાતે હૈ મેરી ઉલ્લસતમેં જન પર.

નીલમકી ચુમ આટકે આંખેયે રખતે હયે,

સાહરા હયે મેરા જોહરીઓંડી દુકાન પર,
કરતા નહી હયે કોન મહોબત કા હક અલ,
દેતે હયે જાન દેવ મેરી આન-આન પર,
ઉસતાદને જમી પે બલા કર દીયા હયે નામ,
કરુંકર રહે ન મેરા કદમ આસમાન પર.

રાબા ઇંદ્ર-દેખા ચુકી તું કરતખ સારે.
પેહલુ મેં અખ ઐઠ હમારે
કીયા સભાં મેં તુને નામ.
અખ હયે લાલ પરીકા કામ.

લાલ પરી-સભામેં લાલ પરી કી સવારી આતી હય,
જમાઇ સંગ અખ ઇંદરકી પરી આતી હય
શકરમેં આએગા જુમખટ નજર સેતારોંકા
પેહનકે સુરખ વેા પોશાકે ઝરી આતી હય.
નીકા ઉસકી ખેરીથી સો આ નીકલી હય,
લગાતી સખકે દીવોપર કટારી આતી હય.
ખીલે લાલકાં તખતા સભામેં અએ યારો.
નીહાલ હોકે મુરાદ અખ તુમારી આતી હય.
મેં કીસ જખસે કહુ ઇસકી શાખીઆં ઉસતાદ,
ખહારે તાજેકી મેહરીલમે ખારી આતી હય.

લાલ પરી-ઇનસાકા કામ હુસન પે મેરે તમામ હએ
જોગ હયે સુરખ લાલ પરી મેરાં નામ હયે,
ચાકુત જર ખરીદ હય શર કાર કા મેરે
નોકર હકીક લાલે ખદખશાં ચુલામ હયે.

આશકો કતલ કરતી હું અળફે તેગસે.
 દીન રાત મુજકો ખુન બહાનેસે કામ હયે
 પોશાક મેરી સુરખ હયે મુખડા હે ચાંદસા,
 દેખો શફકને રાતકો માહે તમામ હયે.
 ઉસ્તાદ અનબુ—મનમેં રહે સુરખ રે સદા,
 અસ્લાસે દોઝો એહ મેરી સુખેહ સાંમ હયે,
 રાજા ઈંદ્ર-કાદી રાત મજમે સારી.

એક મેરે પેહલુ અખ પ્યારી,
 બોહોત લડાઈ તુંને જાન.
 અખ હય સખજ પરીકા ખ્યાન,

સખજ પરી આમદ—આંતી નએ અંદાજસે અખ સખજપરી હયે
 લખ શુરખ હય—પર સખજ હય પોશાક હરી હય,
 શીરાજ ઉસે દેખકે ખાંખાં તા હય હીરા,
 ચહરે મેં જમરરદસે સીવા જલ્વા ગરી હય,
 જીન—ઉસે ખેળ—લતકે શખખ ઉડ નહિ સકતે,
 પરીઓઝિ સદા સરમસે બેખાલો પરી, હય,
 જેવરકી હય કયા શાન જમરરદસે બદન પર.
 એક શાખ હય નાજુક કેશગુફેસે ભરી હય.
 હંસતાહે જમરરદપે સદા ધાની દોપટા,
 કયા હુસનકે એકબાલસે સખજકો ચરી હય,
 આમદકી ખખર સુનકે હસીનો મેં નહી દમ,
 જો સમે હય મેહશીલમેં ચીરાગે શહેરી હય.
 ઉસતાદ અબ્બ આશકો માશુક કે હય નામ.
 વો શેહનશહેએ “ગુલશામ” હય ચે સખજ પરી હય,

સખજપરી—મામુર હું શોખીશો સરારતસે બરી હું.
 ધાની મેરી પોશાક હય મેં સખજ પરીહું,
 ક્યા અસલ હય સખજેકા મૈરે હુસ્નકે આગે,
 શીરોજસી ખુસ રંગ જમરૂદ સી ખરીહું,
 લે લેતીહું દીલ આખી ફરીસ્તોસે મીલાકર
 ધનસાં હે લક્ષા ક્યા મેં નહિ જનસે કરી હું
 શોલા હય લહુકા હય ગજળ હય મેરા ગુસ્સા
 જલ જાગે પરીજાદ જો મેં ગરમ જરી હું
 જંદા ન રખેગા મુજે મુન લેગા જો રાગ,
 શેહજાદએ “ગુલશ્શમ” કી મુસ્ત પે મરીહું,
 વો હુસન મેં પરવાનાં મંજે વોદ સરવ મેં હું મરી.
 વોહ ગુલહય જહામે મેં નશીગે સહેરીહું,
 ઉસતાદકે દમ સેં ચમને દુરન હે સરસખજ
 મેં વારતે તો ઉસકે દાગે જગરીહું,

સખજપરી—રાજાજીતો સો ગયે દીયા ન કુછ ઇનઆમ,
 જાતીહું મે આગમે યહાં મેરા ક્યા કામ,

(કાલે દેવકો બુલાતી હે.)

સખજપરી—સુનરે કાલે દેવરે તું મેરી એક ખાત
 આતીથી રાજાકે ઘર મે આજકી રાત,
 શેહજાદા એક ખામ પર સો યાથા નાદાન.
 જોખન ઉસકા દેખ કર નીકલી મેરી જાન.
 ઉતરી અપને તખ્તસે તીર કલેજે ખાગે,
 સોયાથા વો મે ખખર હાત પાઉં ફેયલાગે,
 સુરત ઉસકી દેખકર દીલસે ગયા કરાર,

મુંઢપર મુંઢ મેને રખા કીયા ઝુખસા પ્યાર,
 દીલ મેરા લગતા નહી મહાપ્રીલકે દરમ્યાન,
 કાલીજ મેરા હય યહાં વહાહે મેરી જાન.
 ઉસકે ગર તું લા ઉઠા જલદી જાકર યાર,
 લોડી મેં હોંજલગી તેરી બે તકરાર.

કાલી દેવ—ધરમે રાજકે હયે તું સખ પરીઓકી સરદાર.
 તુઝસે કર સકતા નહિ હરગીઝ મે ધનકાર.
 તેરી ખાતર હયે મુજે સખસે યહાં શીવા,
 પતા જતા માથુકકા લાગી અબી ઉઠા.

સખજ પરી—જ તું સંગલ દીપસે અખતર નગરમેં વહાં
 સોયાહે એક માલર રંગમેલલ પર વહાં.
 જલાં મેં દે આઈ હું અપના ઉસે નીજાન,
 સખજ નગું કે આખસે તું ઉરકો પહેજાન,

કાલી દેવ—લાયા શાહજાદો મેં જાકર હોંદુસતાન,
 તું અપને માથુકકો સખજ પરી પહેજાન,

સખજ પરી—ચેહી હયે શાહજાદા મેરા યહી હે મેરી જાન,
 ચેહી મેરા દીલદાર હયે મેં ઉત્તપર કુરખાન.

સખજ પરી—સોતે હો કયા બેખર છોડકે તુમ ધરખાર,
 આખિં જોલો લાડલે નીંદસે હો હુંશીયાર.

શાહજાદા—કાંઠા મેરાં કીધર કુવા છુટા કીધર મકાન,
 સોયાથા મેં કીસ જમે આયા હું મે કહાં.
 ન વોહ મેરે લોગ હયે ન વોહ મેરી જાન,
 ખવાજ ચેહ મે હું દેખતા યા જામ રહા હું યાં,

રાહજાણી—ધરસે યહાં કૌન ખુદાકે લીયે લાયે મુજકો,
 કીસ સીતમ ગારને સોતેસે જગાયા મુજકો.
 હક—ને ક્યા ખવાખે પરે—સાં ચે દીખાયા મુજકો,
 નજર આતા હયે ન આપનાં ન પરાયા મુજકો.
 ખસ મેં જલ્લીમ કે મુજે છોડ દીયા હાયે મજબૂત
 દુડને કોઈ પરસતાયે ન આયા મુજકો.
 હેક સદ હેક કીસીને ન ખખર લીરી,
 ક્યા અજબોને મેરે દીક્ષસે જુલાયા મુજકો.
 નીહસે આંખ કીસીકી ન ખુલી કોઠે પર,
 ઉઠકે મુજકે ન યુગલસે છોડયા મુજકો
 તા દમે મારગ અખ હમીદ રીહાઈ કી નહી,
 કીસ ખલામે મેરે અલ્લાહ ફંસાયા મુજકો.
 મુખલસી કી કોઈ તદખીર ખતાદો ઉસતાદ,
 હયે ખહોંત ગરદીસે કીસમતને સતાયા મુજકો.

રાહજાણી—મુજે કોન ધરસે લાયા યાંહાં,
 ખતાવે ચે કીસકા હોગા મકાન—મુજે કોન
 સખ ખીછડે કોઈ સંગ ન સાથી,
 આજબોકો અપને પાઉ કહાં—મુજે કોન
 દીક્ષકા કીસકો હાલ સુનાઉ,

સરપર ખાપ ન માં.—મુજે કોન
 ધર જાનેકી આસ નહી હયે,
 પડી કાસ મુસીખતમેં મેરી જાં—મુજે કોન
 ફંસ ગએ હમ જલ્લીમકે ફેદે,
 કોઈ ઉસતાદશે કહીયો જાકે—મુજે કોન

સખજપરી—દેખો તુમ મેરી તરફ ધરકા મતા લો નામ,
 લોંડી મુજકો જનનકર કરો યહાં આરામ.
 નો હોનાં થા સો હુવા જનનેદો બસ ખેર.
 ચલો શીરા ખાવો પીયો કરો બાગકી સેર.
 ખતલાવ હે હસખ નસખ ઓર તુમ અપના નામ,
 રહતેહો કીસ કામ મે હેગા કહાં મકાન,

શાહજાદા—મેહલેમિં રહતાહું મે અયેશ હે મેરા કામ,
 શાહજાદા હું મે હીંદકા નામ મેરા શુલકામ.
 તું ઓરત કીસ કામકી આપના નામ ખતા,
 દોનો સાનો પર તેરે નીકલા હયે યેહ કયા,

સખજપરી—કામકી હુગી મે પરી, સમજને તું હેવાન;
 યે દોનો પર હયે મેરે અય મુરખ નાદાન,
 રહતી હું મે કાકમે' સખજ પરીહયે નામ,
 રાજા ઇંદરકે યાહાં નાય હય મેરા કામ.

શાહજાદા—જલદી યેહ ખતલા મુજે દીલકો હો વીસવાસ.
 મેરા આના કીસ તરફસે હુવા હયે તેરે પાસ.

સખજપરી—તુજ પર મેં આશક હુષ ચલતે ચલતે રાહ,
 ઊઠા મંગાયા યહાં તુજે ભેજકે દેવ શીહા.

સખજપરી—સરખેઆખો ચે કલેજે ચે બિહાઉં તુજકો,
 આ મેરે પાસ મલેસે મેં લગાઉ તુજકો.
 દીલોં જાંસે મુજે જાતી હયે અદાએં તેરી,
 પાસ લા ચાંદસા માહુ હુ મેં ખલાએં તેરી.
 લેટ પેહેલુ મે મરે ધરકા મેં આખાદ કંઈ
 તુજકો લીપટકે મલે વસલ સે દીલાશાદ કંઈ

શાહુખા—વસલકી તેરી કથાંમ ધરમે હયે ખાનાં મુઝકો,
 ન ખપરદાર અબી હાત લગાનાં મુઝકો.
 મુઝકો નાદાં ન સમજ દુર હો દાના હું મેં,
 કામકી તુ જો પરી હયે તો સોયાના હું મેં.
 ખેસવા તુઝશી જમનિમેં ન હોગી જન હાર,
 આપ બદનામ હુંઈ મુઝસે છોડાયા ધરખાર
 ભેજકર દેવ મુજે ખેંચ જુલાયા તુને.
 આદમી જાદકો ફેદેમે ફસાયા તુને.

સખજપરો—જાંદગીકા હયે મળ એસી મુલા-કાતોમે.
 ચોંચલે મુઝસે બધારો ન જરા ખાતોમે,
 શુકર અલાહકાં કર લગમ કીસમત તેરી.
 એક બ એક મુજસી પરીકો હુમ હિલકત તેરી,
 તુઝકો દીવાને નહી શરમ જરી આતી હય.
 ખવાખમેં બી કહીં ઇનસાફે પરી આતી હય.
 દેખ પછતાયગા મેરા જો જુરા દીલ હોગા,
 વસલ તુજકો ન પરીકા કબી હાંસીલ હોગા.

શાહુખા—ધર કે છુટનેકાં હય ગમ આહો કુંગા કરતાહું,
 વસલકા વાએદા મેં ઇશ ચરતસે હાં કરતાહું.
 સુની ઇંદરકી સબા મેને કહાંનીમેં હય,
 ગિસકા અરમાન મુજે જોશી જવાનીમેં હય.
 એર જલાસોકા તો હાં હીદમેં બી ચરચા હય,
 નાચ પરીયાંકા કબી મેને નહી દેખાહય.
 સાત અપને મુજે લે ચલકે વે જલસા તીખલા,

રાજા ઇંદરકે અખાડેકા તમાસા દીખલા.
 સેર મેં તેરે સખખ વહાંકી જો એકબાર કરે,
 જીતેજી શીર ન કબી વસલકી ઇનકાર કરે,
 હિમર હર પાસસે તેરે ન કહી જાગે મે,
 જો કહે તું ઉસે આખોસે બલજાઉં મે;

સખખ પરી—એસી ખાતોકા જાખાપર નહી લાનાં આજીજા,
 જાન આશ્તમેં નહી મુક્ત ફસાના આજા.
 દેતા ઇંદરકે અખાડે પે અખસ જાન હે તું.
 સખત બેઅકલહે દીવાના હય નાદાં હય તું.
 એસી જા સયરકો ઇનસા નહી ચલતે હય,
 વહાં મેરી જાન પરીજાદ કે પર જલતે હય.
 આશ્ત આ જાએગી તુજ પર અરે એક અતિકબીજ
 આદમી-જાદકા કયા કામ પરસતાનકે ખીચ.
 કોઇ રાજકો ખખર જાકે લગા દેવેગા,
 પુંક દેવેગો મુજે તુજકો જલા દેવેગા.
 ન જલાએગા તો આશ્તમેં ફસાયગા તુંજે,
 ફદ કરકે વો કુવે ખીચ—જુકાયગા તુંજે.

સાહબાદા—મેં ન માનુંગા ન માનુંગા કબી ખાત તેરી,
 કામ કીસ રોજ-યે આએગી મુલાકાત તેરી.
 ખાત હય અસલથી મેં અકલસે પેછાન ગયા,
 ખાએસ ઇનકારકા જાની મેં દીલ જાન ગયા.
 તું કોસી દેવકી ખીજમતમેં વહાં જાતી હય,
 ઇસલીયે મુજકો સલામેં નહીં લે જાતી હય;

સખખ પરી—ખાત હરગીઝ ચેહ અખાસે ન નીકાલો સાહબ,

હોશમે આંવો જરા મુંઢકો સંભાલો સાહ્ય.
 દેવસે મુજકો જુરા કામ જો કરના હોતા,
 આદમીજદ પે કીસ વાસતે મરના હોતા.
 મેં પરી હોકે ઓર એસે પે ફીદા જાન કરે,
 એડી ચોટી પે મુવે દેવકો કુરખાન કરે,

શાહજાનના—દીલ હરેક સખસકા ફંદમેં ફસાતી હય તું,
 અએ પરી કયું મુજે ખાતેમે ઊડાતી હય તું.
 સુખેહ હોતી હય મેરી જાન કોઇ આનકે ખીય,
 બેહરવી મુજકો સુના ચલકે પરસ્તાનકે ખીય.
 વહાં ન લેજાયગી તો જીસે મુજર જાગીગા,
 આપ મેં અપનાં ગલા કાટકે મર જાગીગા

સખજપરી—મુશ્કત કી યાર ખરાખ અપની જવાની તુંને.
 અખ મીલેગા ન અજીજેસે ન મા આપસે તું.
 શરકે મુંમે મેરી જાન ચલા આપશે તું,
 થક ગયે હોટિ કહાંતક અરે સમજાઉં મે,
 ચલ અખાડા તુજે ઇદરકા દીખાલાઉં મે,

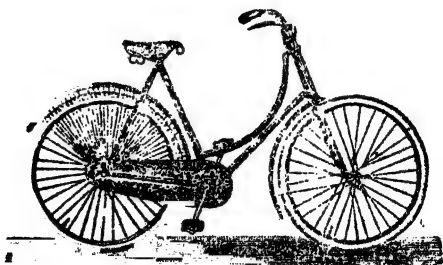
શાહજાનના—કીસ તરેહ ચલને પે તૈયાર મેરી જાં હું મે.
 તું પરીજાહે ચાલાક ઓર ઇનસાન હું મે,
 ઊડકે તું જાયગી એક પલમે પરસ્તાનકે ખીય.
 હાત ફેલાકે મે રેહજાઉંગા અરમાનકે ખીય,
 કોઈ ઊડ ચલનેકી તદખીર ખતાહે મુજકો,
 પર કીસી દેવકે તું નોંચકે લાહે મુજકો,

સખજપરી—એકા ખાતે ન કરો હોંસમેં આવો જાની,

(૧૬)

ન પરીજાલસે બે પરકે જિઝવો જાની,
 થાંમ લો પાયા મેરે તખતકા અમ હાતસે તુમ,
 છુટ જાનાં ના કહી રાહમે પરસાત સે તુમ
 મુજસે વાં જાકે કોઇ ખાત ન કેડનાં સાહજ,
 પીછે પીછે મેરે મરાહ મેં રહના સાહજ,
 ગાકે ઓર નાચકે છુત સચકો ખનાહુંગીમે;
 તુજકાં લે જાંકે દરખતોમે છીપા-ફૂગી મેં.

રેખલો.

(૧૭)

અંક બીજો.

સબજપરી—મેરી અખીયાં ફરકન લાગી,
 ક્યા હુઆ યાર કીધર ગઘ સખીયાં અખીયાં ફરકન લાગી.
 દેહ ધુકતહે જીઆ તડપત હે,
 પીત લગાકે મગ્ગ હમ ચડીયાં—અંખીયાં ફરકન લાગી.
 નેનનમેં દીલદાર ખસત હય,
 એ અખીયાં એલમાસ પરખીયા—અખીયાં ફરકન લાગી;
 બ લખલ જાઉં મે ઉસતાદ કે,
 ખીચ શખામેં મેરી પત રખીયાં—અંખીયાં ફરકન લાગી.

લાલદેવ—મહારાજકો હક રખે શાદકામ,
 નંદ અજાં હયે આજ કરનાં ગુલામ.
 મે ખાતાચા ઇસ દમ ચમનકી હવા.
 હકીકત વો દેખીકે હોસ હિડ ગયા,
 શબર જો પુરાના હે શમ શાદકા,
 ગુજરવાંહ હયે આદમી જાદકા
 નહી કરતી અસલા મેરી અકલ કામ,
 વોહ ઇનસાફયે યાકે જાહે તમામ
 ઇસી શીકરમેં કબસે મલતા હું હાય.

સબજપરી—ન કર લાલ દેવ ઇશ્વરકી કલામ,
 અરે જે મરૂવત જખાં અપની થામ,
 ખુદકી ગંજવસે જરા દીલમે કાંપ.

(૧૮)

ચુગલખોરકે મોહકો ડસતે હય સાંપ,
પરીકી તરફ દેખ અહમક ન બન,
ભુરાઇસે બાજ આ બકોલે હસન,
કીસીકી બદી તું ન કર એયબ હય.
કે હિમકા ખુદા આલેમુલ ગેયબ હય.
દીલે આશક ઈસ ખાતસે દીલ ગયા;
ખતા કે તુજે ખસસે કયા મીલ ગયા,

રાબા ઇંદર—અરે દેવ તુ હય ચે કયા બક રહા,
મેરે બાગમેં કામ ખનસાંકા કયા.
હુવા કીસતરેહ યહા બશરકા ગુજર,
પરીદીકે દહેસતસે જલતે હય પર.
કદમ રખ શકે જીનકી કર્યા જાન હય,
ફિરસતોકી યહા અકલ હયરાન હય.
કીસી દેવસે આસનાઇ ન હો,
પરી કોઇ સાચ હિસકો લાઇ ન હો,
હિસે ખેંચ લા પાસ મેરે સીતાબ.

લાલદેવ—બશર કે હે જીન હુય કે આયા હય તું,
પરસ્તાન મેં કયું કર સો આયા હય તું.
હિઠા આંખ કર જલ્દ મુજસે ખ્યા,
મિઠાયા તુજે કીસને લાકર યાંહા.
ચમનકા કોઇ ગુલ કે ખુટા હય તું.
સીતારા વયા બનકે ફૂંટા હય તું,
પરી પર હય સયદા તેરા દીલ હુવા,

અખાડેમે ઇન્દર કે દાખીલ હુવા.

મેરે સાથ ચલ જલ્દ અય બદશહિર,

બુલાયા હય રાગને અપને હજુર,

લાલદેવ—હજુરીમે હાજર હય ચેદ શોલેખુ,

મહારાજ સાહેબ નીધા રૂપરૂ.

બળ આપકા હુકમ લાયા ગુલામ,

ચમનમે પોહચકર કીયા અપના કામ.

શજરકે તલેસે ઉઠાયા ઉસે.

સજાકી તરફ ખેંચ લાયાં ઉસે,

ડરા મેં ન કુછ ઉસકી ફરીયાદસે,

ઉઠ લાયા કુમરીકા સમશાદસે.

સીતમ કીજીએ જો સળવર હય,

ખડા દસતા—બસતા ગુનાહગાર હય.

રાજા દીંદ્ર—અરે કોનહે તું તેરા કયાહે નામ;

સલા મેરો કી તુને ખરહમ તમામ

તુજે લાયા યહા કોન અય બદશીદાત,

બયાં મુજસે કર જલ્દ ચેહ વારેદાત.

કીયા કસદ તુને પરમતાનકા,

ન ખોદ આયા આપનો તુજે જામકા,

મેરી સારી મેહફલકી લી આખરૂ.

ચાહાં ધુરને આયા પરીચોકી તું;

ખતા હાલ આનેકા એ દર્દનાક.

જલાકર અબી વરન કરદુગા ખાક.

બુલકેમ—કહું કયા ફલકકા સંતાયા હું મે.

યાહાં ખેલકર જી પે આયા હું મેં.
 પરી સખજી ને હયે અખાડે મેં યહા.
 ઉત્તીકા હું દીવાના મેં નીમળ.
 ઇસી ફીકમે સરકા ધુનતાયા મેં.
 સભાકી સદા ધુમ સુનતાયા મેં
 વો આને લગી આઝકો સખ ને યહા
 લટકકર હુંવા તખતસે મેં રવા.
 બલામે હુંવા યાહાં ગીરફતાર હું,
 ને યાહો સખ દો ગુનેહગાર હું.

રાજા હંદ્રિ—અરે ઓ પરી સખજી ઓ ખે હયા,
 મેરે સામને ઝલદ આ ખેસવા
 થુડી હયે તેરી જાત યુનીયાદ વર.
 કે આશક હુધ આદમી જાદપર,
 બનાયા અરે તુને ઇનસાફા યાર;
 બ કાલે હસન સુન તું અયે નાખકાર.
 તેરા રંગ જેરતસે ઊડતા નહી.
 તુજે કયા પરીજાદ જડતા નહી.
 સલામે લગા લાખ ઇનસાફા સાથ;
 તેરા અબ ગેરબા હયે ઓર મેરા હાથ;

સખજી પરી—જકા વો શીતમકી સજવાર હું,
 હકીકતમેં તેરી ગુનાહગાર હું.
 અરે કયું મેં વાં તુજસે ઠેહતીથી કયા.
 ન માના મેરાં હામે તુને કહા,
 બલામે પડી અપની ખેખતા.

મુજેબી આખાડેમે રસવા કીયા,
કહા ફેંકે અખ દેખુ' રાજા તુજે,
ખુદાકો મેરીજન સોપા તુજે
જો જોતે હયે' તો શીરબી મીલ જાયેગે
નહીતો કીયે કી સજા પાછગે.

રાજા ઇંદ્ર—અરે દેવ કર કસદ બેદાદકા,
પકડ હાથ ધસ અદમી જાદકા.
કુવા વોહજો હયે કાફમે પુર ખતર,
અબી ઉંસમે' જાકર ધસે કયદ કર.
પરી સખજ હય જો યે આગે ખડી,
ખતા કી—હય ધસ બેસવાનેય બડી.
સો તું નોચકર ઉસકે પર ઝોર ખાલ,
અખાડેમે મેરે અબી દે નીકાલ.
ઊંડાતી શીરે ખાક યે કુખકુ,
ન આયે હમારે કબી રૂખર,

સખજ પરી—નજર મીલાએ જાવ છેલ સૈયાં નેહા લગાએ જાવ
ઓ છેલ સૈયાં,
લાગી અગન સુલગે તન બંદનરે કયસી પરીતલ ગાયે'
પ્રેરેમય ના પાય ચયના ઝોર સાજન ખીછડા જાયે,
હાય રાજાને મારી યે કારી કટારી મે વારી નજરયા મીલાયે જાવ
ઓ છેલ સૈયાં.

શુલકામ—જાતા હું કયદખાને મે' દરખારકો સલામ,
જનકો પરી કો દેવકો સરદારકો સલામ.

ચાહત પરીકી મુજકો ઝકાતી હય ચાહમે,
 યુસફકો ઝોર મીસરકો બાઝારકો સલામ;
 ખાગે ધરમસે જતાહું પુરખાર દસ્તમેં,
 ગુલકો કલીકો નરગીસે ખીમારકો સલામ,
 જીતદાનમે લાલદેવ મુઝે લેયવા સરીફ.
 ધનદરકો ઝોર બઝમ કો દીલદારકો સલામ,
 હીંદુકો રામ સમ મુસલમાનકો સલામ,
 જતાહું કયદ ખાનેમે દરખારકો સલામ

અબજ પરી—જોગન આતી હે પરી બનકે પરસતાનકે ખીચ,
 સમરન હાતોમેં હય મુન્દરે હૈ પડે કાંતકે ખીચ.
 સીર પે અનડવા હૈ રખે મુંહ પે રમાઇ હયબલુત
 સેલીઆં ડાલી હૈ ગરદનમેં ગીરેઆન કે ચીચ.
 ચાલ મતવાલી હૈ આંખે હય મય ધક્કસે લાલ.
 મસ્ત શેહજાદેયે ગુલશામકે હય ધ્યાનકે ખીચ.
 મરકો ધુનતી હય સદા સુનકે ચરંદ ઝોર પરંદ;
 બેહરવીયા અબજ અંદાજ હય હર તાંતકે ખીચ.
 તાલીબે બોશૈ હય લખ દીકડી મુસતાંક આંખે,
 દીલહય સીને મેં તપા વસલ કે અરમાન કે ખીચ
 કહી ગુલશામ કા કોસોં નહી મીલતા હય યતા,
 ખાક ઉડાતીહી શીરતી હય ખીયાબાનકે ખીચ,
 સખજ જુડમે હય કયા પેહરેયે સમનકો જ્યા.
 સુબેહકો બાદલી હય મસ્ત કયા ધીયાનકે ખીચ.

જોગન—મેતો શાહજાદકો દુહન ચક્ષીયાં,

અંગ ભભુત જોગન બન મીલીયાં,
 છાંન શીરી સખ ગલીયાં—મેંતો શાહજાદો
 જી જવત હય ડગર નહી આવત
 હમ મેહલોડી પરીયા રે—મેંતો શાહજાદો
 લટ છટકાકે બેસ બનાકે,
 રંગ ભભુત જોગન બન ચલીયાં,
 છાંન શીરી સખ ગલીયાં—મેંતો શાહજાદો
 સીસ બીકસ ગયો પાંઉં બુલસ ગયો,
 ધુનમે બન બન ગલીયારે—મેંતો શાહજાદો
 તન કુમલ્લા ગયો મુખ મુરજી ગયો,
 જેસે ગુલાબ કી કલીયારે—મેંતો શાહજાદો
 અંગ ભભુત જોબન બન મીલીયાં,
 છાંન શીરી સખ ગલીયાં—મેંતો શાહજાદો
 જગ દુશમન હય રાહ કઠન હય,
 બલા એ કયુકર મીલીયા રે—મેંતો શાહજાદો
 જાએ કહો ઉસતાદસે ગુપ્તઆ,
 અખીઆ લોક બદલીયાં રે—મેંતો શાહજાદો
 અંગ ભભુત જોબન મલીયાં,
 છાંન શીરી સખ ગલીયાં—મેંતો શાહજાદો

(૨૪)

અંક ૩ નો.

કાલેદેવ—ખુદા રાજા જોકે રખે શાદમાં,
જો હો જાન બદ્દીમે' બોલુ અખાં.
ખત્રાક સખ હિસકી તમસાપ હય.
ગજખ બેહરવીકી હરવીકી હરએક તાનહત,
વો હય નાયતી ગાતી પસ તાનસે,
કે જીન સદકે હોતે હય સો જાનસે.
મલી હય બહુત ઓર અકશાં ચુની;
ન દેખી હય જોગન ન એસી સુની.

ઈન્દર—ન કર દેર અયે દૈવ બહેરે ખુદા,
અખાડમે મેરે હશે જલદ લા,
મે દેખું વો જોગન હય કીશ સાનકી,
પરી હય વયા કિરમ ઇનસાનકી,
કીશી દેવ જીનેકી સાતાઇ ન હો.
મેરે પાસ ફરીયાદ લાઇ ન હો,
મુઝે રાગકા નાયકા જોકે હય,
ફકીરેસિ મુજકો બહોત શોક હય,
ન લાય વો કુછ ઓર દીલમે ખેયાલ.
દિખાએ મુજે આકે અપનાં કમાલ.

કાલા દેવ—અરે જોગન અખ દીલમે હો અપને શાદ.
કીયા હે તુજે રાજા ઈન્દરને યાદ,

(૨૫)

કાસીસે તેરા મુન લીવા હય જો હાલ,
મુલાકાતકા શોક ઉસે હે કમાલ,
તેરા દેર કરના ઉસે સાક હય.
તેરે નાચ ગાનેકા મુસતાક હય.
મુરાદ અમ તેરે દીલકી બર આયગી.
જો મંગિગી વો ચીજ મીલ જાયગી.
ન શીર ઉમર ભર તું કરેગી સવાલ,
વો એકદમ મે કરેગા તુજકો નીલાલ.

જોગન—યે ખાતેં ન લાનાં જ્યાંપર કબી,
ફકીરોસે અછી નહી દાલ લગી,
ખડા વો મેરા દેનેવાલા હુવા,
ખુશામદસે મુંદ તેરા કાલા હુવા.
ફકીરોકો દોલતકી પરવા નહી,
યાહાં હકકે અફગલસે કયા નહી,
જો ગાનેકા રાખ તલબગાર હય,
તો યાહાં કાસકો ચલનેસે ઇનકરા હય.
તખીયત મુખાતેમ અગર પાઉગી.
જો આતાહય મુજકો સુના આજિગી,

કાલા દેવ—મહારાજ કીજીએ ઇશ્વર અમ નીગાહ
યે જોખન હે હાજર બહાલે તમાહ,
મીલા કીશ ખરાબીસે ઇશ્વર નીશા,
હુઆ મેં પરશતમે હર સુ દવા.
બહોત જલદ ખિજમમેં આયાહું મેં

(૨૬)

અજબ ખુશ ગુલુહે એ જોહરા જખી,
ઊડાંતી હૈ જંગલ મેં ક્યા બેહરવીં.
હરએક તાનપર લોટ જાતાહે જી,
સુના હોગા ગાનાં ન ઐસા કબી.

જોગનકો રાજા મંદરકા સચાલ.

અરે જોગન અયે દરદહી મુખતીલા
ફકીરોંકા કીયું બેસ તુંને લીયા,
શીદા કીસ પે હૈ કિસ પે સેદાહય તું,
કોઇ આદમી યા પરી હોગી તુ.
કાંહામિ યાંહાં તેરા આના હુવા,
કે મુશવ્વાકે સારા જમાનાં હુવા
કીસે દુહતી શીરતી હય કુમકુ.
ઊડાતી હય કયું ખાંકે જંગલકી તું.
સુના અપના ગાનાં મુજેબી જરા,
ઊડા બેહરવી છનદ પી જોગીયા,

જોગન—મહારાજ પુછો ન જોગનકા હાલ,
ફકીરોંકા દીલ દરદસે હૈ નીલાલ.
મેરા મુજસે માસુક હૈ છુટ ગયા.
મેરા રાજ ઇસ દેસમે છુટ ગયા.
યાંહા દુહને ઉસકો આપહું મેં,
ખીરોગન હું ગમકી સતારહું મેં,
સુનાતી હું ગાનાં જો હૈ મુજકો યાદ,
અજબ ક્યા જો મીલનખ દીલકી મુરાદ.

(૨૭)

અગર આપસે ગેર હો દીલકા હાલ,
ન જોખનકા રદ કીજીયેમા સવાલ.

જોગન—કહાં ગયો શાહજાદા જાની પ્યારા,
દીલ તડપત હૈ હમારા—કાંહાં ગયો.
વાંકા પતા કંઠી લાગત નાહી,
હુડ શીરી બન સારા—કાંહાં ગયો.
ખીન જાનીકે ધન નેનયમે,
રેન દીનાં અંખીયારા—કાંહાં ગયો.
કોન કહે હિસતાદસે જાકે
તુમહરે દમકા સહારા—કાંહાં ગયો.

શાહ ઈંદર—પાન લેહર કયા કંઈ કીસી સખજ રંગકા ધ્યાને
હડીયાં ચુનાહએ બદન ધાન પાન હૈ.
ઇશક લહુ પીપીકે રંગ લાયા હૈ,
શીરાંક ને કતલકા ખીડા હિંદાયા હય.

જોગન—રમાલ બિનકો દીજીએ જો તંગ દસ્ત હય,
ફકીર અપની કમ મેં મસ્ત હય.
ઇશકકી ગરમીને મારા હય,
પરાજીનેસે કોનારા હય.

જોગન—હોતાહે કાઇ આનમે અખ કામ હમારા,
અખ દીજીએ ઈન્આમમે ગુલશાંમ હમારા,
અખ ચાહસે યુશુફકો નીકલવાયે હમારે
ધુટતા હય અંધેરેમે દીલ આરામ હમારા.
આશકને તેરે મંગીલીયા રાજસે તુજકો,

દેખાવે કાંઈ ઉસકો ચે પૈગામ હમારા.
 આ જાએ અગર યારતો જાતીએ લગાલું.
 સીનેમે તપાઈ દીલે ના કામ હમારા.
 અખ વસલકે છુટેંગે મજે ખલકમેં બેખોદ,
 આગાજસે બેહતર હુવા અંજામ હમારા.
 મંગાવાઇએ શેહનાહકા અખ દેર ન કીજીયે,
 નામ આપકાહો ખલકમેં ઓર કામ હમારા.
 અસ્લાહ મદદગારહે હર હાલમે ઉસતાદ,
 કર શક્તીહે ક્યા ગરદિસે અખયામ હમારા

રાજા દંદ્ર—અરે લાલદેવ ઇસ તરફ જલદ આ,
 ખડા મુજકો જોગનને ઘોડા દીયા.
 ખનાવટકીથી સારી જાદુગરી,
 નહી આદમી સખજ હૈ ચે પરી,
 ઇસે જરકી ખાહેસ ન યાહા લાઇથી,
 છુડાને ગીરફતાર કો આઇથી,
 કબી ઉસકો મીલતા ન વોહ ગુલ ઉગર,
 મગર કાલ હારા હું મે તીન ખાર,
 નીકાલ અખ કુવેસે તુ ગુલકામકો,
 હવાલે કર ઉસ નેક અંજામકો,

ગુલકાંમ ઓર સખજપરી.

સખજપરી—કેહરેયા હિજરેયા ક્યા મતથી જુદાઇ તેરી,
 મેરે ખાલેકને મુજે સકલ દીખાઈ તેરી

શાહનાહ—ખાક હય મુહ પે મલી ખાલહે સરકે ખીખરે

લાયે ઇસ ઇશકને ક્યા સકલ ખનાઇ તેરી.

સખજપરી—મુજ પે હોનાયા જો કુછ હો ગયા ઇશકાનહી અમ,
હોગઈ કેદે મુસીખતસે રહાઇ તેરી,

શાહજહા—તું મેરે આગે નીકાલી ગઇથી નાયકેપર,
રાગ તક શીર હુઇ કીસતરેલ રસાઇ તેરી,

સખજપરી—ખનકે જોગન હુંઇ ઇન્દરકી સલામે દાખીલ
શીર માહાં ચાહ મુજે ખેંચકે લાઇ તેરી.

શાહજહા—કેહકે રાગસે મુને કીસમે દીલાયા, તુજકો
દુશમને જાંથી મેરી જાન જુદાઇ તેરી.

સખજપરી—ગાઠે ઓર નાયકે રાજકો રીખયા મૈને,
સખ મુલ, યાત માઝેર મુજે આઇ તેરી.

શાહજહા—જરકી તાલીમ ન હુંઇ મુજકો લીયા રાગસે,
અખ શરફ લે ગઇ સાહી પે ગદાઇ તેરી,

સખજપરી—દેવ કમખખતને કીસ જોરશે પોચા પકડા,
હો ગઇ લાલ નગકત મે કલાઇ તેરી,

શાહજહા—મરજે ઇશકને સારા તેરા જોખન લુટા,
આધી સુરત ખ ખુદા મયને ન પાઇ તેરી,

સખજપરી—કેદને કરદીયા ખોમારશે તુજકો અદતર,
ધરમે લે ચલકે કુંગી પે દવાઇ તેરી,

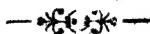
શાહજહા—પીંડલીયાં મુજ હય તલવામેં મુજે હય કાંટે,
ખાર દેતી હય મુજે ખીરહના પાઇ તેરી.

સખજપરી—મુજકો ઈજા હુઇ પાપોશકે શદકેસે હુઇ,
જાન અલ્લાને ગુલદામ ખયાઇ તેરી,

શાહજાદા—મેં તેરે હાથ લગા તું મેરે ફંદેમે ફસી,
 મેરા મતલબ હુવા હિમેદ પર આપ તેરી,
 સખબપરી—હે તમના મેરે દીલમેં કે અબ હશર તલક,
 ફજલે હિસતાદશે દેખું ન બુદાઇ તેરી.

સખબપરી—સાદીએ જલવેએ ગુલશામ મુખારક હોવે,
 એશો અશતરકા સરંજામ મુખારક હોવે,
 ખાદ મુદતકે હસીનોકા નસાયા જાગા,
 ફરશે રાહત પૈ અબ આરામ મુખારક હોવે,
 સરવ કુંમરીકો મુખારકહો બુલબુલકો ગુલ
 હમકો યે સરવે ગુલ અંદામ મુખારક હોવે
 પી ચુકે ખુને જીગર હિજરમે જીલરબરકે
 સરખતે વસલકા અબ જામ મુખારક હોવે
 તખતપર હમકો મુખારક હો જહાંમેફીરનાં
 ગેરકો ગરદસે ઐયામ મુખારક હોવે.
 હો સુકા ઇશકમેં ખદનામ ખડી મુદતસે,
 અબ જમાનેમે હમેં નામ મુખારક હોવે.
 જા અલશાગેકી ન ફંદેમેફસી તાએરેદીલ.
 ગેશુઓકા હમેં અબ દામ મુખારક હોવે.
 હુર જન્નતકો મુખારક હો ફલકકો તારે,
 ખાગકો ગુલ હમે ગુલશામ મુખારક હોવે
 છીને શાહજાદેકો અબ રાજા ન હમશે હિસતાદ.
 એક અમાનત શુખહો સાંમ મુખારક હોવે.

તમામ મુદ.

જાહેર ખબર.

અમારી દુકાને દરેક જાતના ચોપડા બાંધવાના દેશી તથા
વીલાયતી કાગળો, ચામડાં તથા લુગડાના પુઠાં, તૈયાર બાંધેલા
ચોપડા, ડારીશુકો, દરેક જાતની ડાયરીઓ, રોજમેળ હાજરીશુકો,
રેલવે રસીદ નોંધ શુકો, હુંડી લખવાની શુકો, ગણવટ પટાઓ,
ભાડાચીટી, પોચીશુકો, ખીત્રીશુકો, કાષ્ટલો તથા મારફતીયા શુકો,
તેમજ વીલાયતી પ્રીન્ટેડ અને ચીનાઈ એક્સરસાઇઝો નાની
તથા મોટી તથા ફેન્સી ઇંદ મુઆરક કાર્ડો, તથા સવળો સ્ટેશનરી
સામાન બાજખી કીમતથી કીફાયત બાવે જથ્થાબંધ તેમજ
છુટક મળશે. બહારગામના વેપારીઓના તેમજ ગ્રાહકોના ઓર-
ડર પર પુરતું બ્યાન આપી માલ મોકલવામાં આવે છે. એકવખત
દ્રાયલ ઓરડર આપી માલ તથા બાજખી ભાવની ખાત્રી કર-
વાને વિનંતી કરીએ છીએ.

લખો:—

ઉસમાનભાઈ હાજીકાસમ.

૪૦—રીચીરોડ પુલ નીચે દુકાન નં. ૫૬૬
અમદાવાદ.

